



دانشگاه علوم پزشکی ایران  
مرکز تحقیقات پدایش روان



۴۹

# مجله روانپردازی و روانشناسی باطنی ایران

(امدش و فقار)

سال سیزدهم، شماره ۲، تابستان ۱۳۸۶

ISSN - 1735 - 4315

- ۸۹ دکتر همایون امینی، دکتر فاطمه رحیمی‌نژاد و همکاران  
۹۷ دکتر مریم باکروان، دکتر میرفراhad قلعه‌بندی و همکاران  
۱۰۴ دکتر احمدعلی نوری‌بالا، دکتر فاطمه رمضان‌زاده و همکاران  
۱۱۲ دکتر ابراهیم مسعودی‌لیا  
۱۲۲ حسین شاره و دکتر حمیدرضا آقامحمدیان  
۱۲۸ نوجس بحری، علی دلشد و فاطمه هادی‌زاده طلاساز  
۱۳۲ دکتر نصرت... نوروزی، دکتر محمد‌کاظم عاطف‌وحید و همکاران  
۱۴۰ دکتر مریم بختیاری، دکتر رخساره یزدان‌دوست و همکاران  
۱۴۸ اسحق رحیمیان بوگر، دکتر ابوالقاسم نوری و همکاران  
۱۵۸ دکتر معصومه اسماعیلی، دکتر حسن احمدی و همکاران  
۱۶۶ مصطفی زارعان، امین اسدالله بور و دکتر عباس بخشی‌بور رودسری  
۱۷۳ فرزانه معتمدی شارک و دکتر غلامعلی‌الروز  
۱۸۲ دکتر حمیدرضا آقامحمدیان و علی کمال شبدی
- نرم‌نافذهای عصبی در بیماران دچار نخستین دوره سایکوز،  
بستگان درجه اول آنها و افراد سالم
  - مقایسه آزمون وسوسی - اجباری مادژلی و مصاحبه با این  
ساختار بافتی مبتنی بر DSM-IV برای تشخیص اختلال  
وسوسی - اجباری در بیماران مبتلا به اسکیزوفرینیا
  - تأثیر مداخلات روانپردازی در میزان رضایت‌زنashوی  
زوج‌های نایارور در یک مرکز تحقیقات پهداشت بلوری
  - سبب‌شناسی اجتماعی اختلال‌های سایکوتیک و خلفی
  - رابطه بین پایگاه‌های هویت و فرار دختران از خانه
  - تأثیر برنامه آموزشی در زمینه یانسکی به همسران بر میزان  
اضطراب و افسردگی دوران یانسکی زنان
  - عامل دوکانه مقاومت و انتقال در بیماران با و بدون  
اختلال‌های شخصیت
  - ارتباط میان باورهای مربوط به کنترل با آسیب‌شناسی روانی  
برونویز و درونویز در گودکان
  - رابطه سکه‌های دلستگی بزرگسالی با رضایت و استرس  
شغلی در پرستاران
  - تأثیر آموزش مؤلفه‌های هوش هیجانی بر سلامت روان
  - رابطه هوش هیجانی و سکه‌های حل مساله با سلامت عمومی
  - بروزرسی رابطه سکه‌های اسنادی و سلامت روان  
در دانش آموزان تیهوش و عادی
  - اثر آرامش عضلانی و بآسازی شناختی تحت هیبنوتیسم  
بر زنان مبتلا به میکرون: بروزی نک موردی

مقاله پژوهشی  
اصلی  
Original  
Article

## اثر آرامش عضلانی و بازسازی شناختی تحت هیپنوتیسم بر زنان مبتلا به میگرن: بررسی نک موردی

دکتر حمیدرضا آقامحمدیان\*، علی کمال شبده\*\*

### چکیده

هدف: این پژوهش با هدف بررسی میزان اثریخشی آرامش عضلانی و بازسازی شناختی تحت هیپنوتیسم هوشیاری بر روی زنان مبتلا به میگرن معمولی که به دارو پاسخ مناسب نداده‌اند، انجام شده است.

روش: با بهره‌گیری از روش نک موردی، شش زن مبتلا به میگرن مراجعه کننده به مرکز روانپژوهشی و روانشناسی شهرستان برازجان که به روش تصادفی انتخاب شده بودند، به کمک مصاحبه بالینی، مقیاس اندمازه‌گیری شدت درد، مقیاس اندمازه‌گیری پریشان کنندگی درد، پرسش‌نامه درد مک‌گبل و پرسش‌نامه افسردگی و اضطراب بک مورد بررسی قرار گرفتند. آزمودنی‌ها پس از ارزیابی اولیه (خط پایه) به روش آرامسازی عضلانی و بازسازی شناختی تحت هیپنوتیسم هوشیاری تحت درمان قرار گرفتند. داده‌های پژوهش به کمک تندودار و آمار توصیفی ارایه گردیده است.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که این روش درمانی در مجموع می‌تواند فراوانی، طول حملات، شدت و پریشان کنندگی درد میگرن را کاهش دهد. بیشترین کاهش، در ابعاد شدت و پریشان کنندگی درد میگرن دیده شد و از شش آزمودنی، پنج آزمودنی بهبودی چشم‌گیری نشان دادند. حتی اثر بهبودی در طول دوره بی‌گیری، یعنی سه ماه و نیم افزایش یافت؛ اگرچه یک آزمودنی اسر بهبودی اندکی نشان داد. همچنین میزان افسردگی و اضطراب همراه با سردرد میگرنی در همه آزمودنی‌ها بهطور قابل ملاحظه‌ای کاهش یافت.

نتیجه‌گیری: آرامش و بازسازی شناختی تحت هیپنوتیسم هوشیاری می‌تواند در کاهش شدت و پریشان کنندگی درد میگرن بیماران مبتلا به این بیماری مؤثث باشد.

**کلیدواژه:** سردرد، میگرن، آرامش عضلانی، بازسازی شناختی، هیپنوتیسم

### مقدمه

سردرد تنی یکی از شایع‌ترین اشکال درد مزمن است که پیچیده، متغیر، همراه با ویژگی‌های حسی و روان‌شناختی و اتونومیک مهم است. اگرچه انواع گوناگونی از سردرد وجود

\* دکترای تخصصی روانشناسی، دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد. مشهد، میدان آزادی، پردیس، دانشگاه فردوسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی.  
صندوق پستی ۱۵۱۸. دورنگار: ۰۵۱۱-۷۷۸۳۰۵۱۲ (نویسنده مسئول).  
E-mail: aghamohammadian@ferdowsi.um.ac.ir

\*\* کارشناس اوئد روانشناسی بالینی، دانشگاه فردوسی مشهد.

بازدارنده به شمار می‌روند. این باور که درد هرگز از من جدا نخواهد شد، گونه‌ای باور منفی به شمار می‌رود (گلدن<sup>۱۳</sup>، ۱۹۷۴). این پژوهشگران بر این باورند که روش بازسازی شناختی بهترین روش برای مهار درد می‌باشد و در بازسازی شناختی، یکی از روش‌های پرکاربرد، روش دوستونی است (همان‌جا).

برخی از پژوهشگران براین باورند که هیپنوتیسم از راه دستگاه اعصاب مرکزی بر انصاب محیطی و نخاع اثر می‌گذارد. از این رو هیپنوتیسم می‌تواند پاسخ‌های مغزی را که بدنبال احساس‌ها می‌آیند پیش از رسیدن به آگاهی اصلاح نماید. هم‌چنین کاهش اضطراب، اصلاح نگرش، چشم‌داشت‌ها و باورهای یمار، درد را کاهش می‌دهد (مالروید<sup>۲</sup>، ۱۹۹۶). پژوهشگران بر این باورند که هیپنوتیسم بر تجربه درد در بیماران تأثیر می‌گذارد. برخلاف باور بسیاری از مردم، درد پدیده پیچیده‌ای است که در برگیرنده عوامل بدنی، شناختی، ادراکی، هیجانی، رفتاری و مبان‌فردی است (گلدن، ۱۹۷۴). برای کاهش درد به کمک هیپنوتیسم روش‌های گوناگونی به کار گرفته می‌شود که شامل تغییر درد، بی‌حسی، بی‌دردی، حواس‌پری و بازسازی شناختی می‌باشد. کرین<sup>۳</sup> از نخستین کسانی است که هیپنوتیسم را همراه با روش عقلابی- عاطلفی برای درمان سردرد به کار برده و به یافته‌های سودمندی دست یافته است (درآموند<sup>۴</sup>، ۱۹۸۷)، وان‌پلت<sup>۵</sup> (۱۹۷۵a)، استامیاغ<sup>۶</sup> (درآموند<sup>۷</sup>، ۱۹۸۷)، فرانکل<sup>۸</sup> (۱۹۸۷)، دیویدسون<sup>۹</sup> (۱۹۸۷)، فریدمن<sup>۱۰</sup> و تایوب<sup>۱۱</sup> (۱۹۸۲) و کاپلیس<sup>۱۲</sup> (۱۹۸۴) روش‌های آرامش عضلانی، بازسازی شناختی و هیپنوتیسم را برای درمان می‌گرن به کار گرفتند و دریافتند که کاربرد این روش‌ها هر یک به تهابی نیز با کاهش درد همراه است.

1- Kaufinan	2- Sarafino
3- Andrasic	4- Black
5- Maccaren	6- Dacto
7- Tayt	8- Margolinze
9- Lint	10- Styorat
11- Sychter	12- Kolotylo
13- Hu	14- Aminov
15- Kearney	16- Kastello
17- relaxation	18- cognitive restructuring
19- Golden	20- Holroyd
21- Kerin	22- Drumond
23- Van Pelt	24- Stambough
25- House	26- Frankel
27- Davidson	28- Friedman
29- Taaub	30- Kapelis

نمود، بلکه با توجه به نشانه‌های افتراقی آنها مشخص می‌شوند (کافمن<sup>۱</sup>، ۱۹۹۵). در بررسی‌های انجام شده، بیش از ۹۰٪ بیمارانی که به خاطر سردرد مراجعه کرده بودند، دارای یکی از این سه نوع سردرد بوده‌اند (سارافینو<sup>۲</sup>، ۱۹۹۴؛ اندراسیک<sup>۳</sup>، بلک<sup>۴</sup> و مک‌کارن<sup>۵</sup>، ۱۹۸۶، به نقل از کافمن، ۱۹۹۵).

میزان شیوع می‌گرن بین ۱۰٪ تا ۲۵٪ گزارش شده است (دکتو<sup>۶</sup>، تایت<sup>۷</sup>، مارگولیتز<sup>۸</sup>، لینت<sup>۹</sup>، استیوارت<sup>۱۰</sup> و سیچتر<sup>۱۱</sup>، ۱۹۹۴)، به نقل از کولوتیلو<sup>۱۲</sup> (۱۹۹۹؛ فتحی، ۱۳۷۶). هم‌چنین هو<sup>۱۳</sup> (۱۹۹۹) بر این باور است که میانگین حمله در طول سال برای مردان ۲۴ بار و برای زنان ۳۷ بار می‌باشد.

شایع‌ترین نوع می‌گرن نوع معمولی آن است که نزدیک به ۷۵٪ از مبتلایان به می‌گرن را گرفتار می‌کند (کافمن، ۱۹۹۵)، می‌گرن کلاسیک در رتبه دوم می‌باشد که در برگیرنده نزدیک به ۱۵٪ افراد می‌گرنی است (همان‌جا؛ سلیمانی، ۱۳۶۲). می‌گرن در ۲۵٪ موارد، در نخستین دهه زندگی، ۵۰٪ موارد تا سن ۲۰ سالگی و بیش از ۹۰٪ موارد تا پیش از سن ۴۰ سالگی آغاز می‌شود (امین‌اف<sup>۱۴</sup>، ۱۳۷۴). با این حال سردردهای می‌گرنی خطرناک نیستند، اما بسیار ناخوشایند و تحمل نایذر بر هستند.

هر چند تا کنون علت اولیه می‌گرن روشن نشده، ولی احتمال نقش وراثت، تیپ شخصیتی، اختلال در پایام‌رسان‌های شیمیابی، عوامل روان‌شناختی، فیزیکی و محیطی مطرح شده‌اند و هم‌اکنون تعامل میان همه عامل‌های یادشده را عامل می‌گرن می‌دانند (کرنی<sup>۱۵</sup>، ۱۹۹۶؛ سلیمانی، ۱۳۶۲؛ کرینبرگ<sup>۱۶</sup>، امین‌اف، سیمون، ۱۳۷۴؛ کاستلو<sup>۱۷</sup> و کاستلو<sup>۱۸</sup>، ۱۳۷۳؛ فتحی، ۱۳۷۶).

سه دسته درمان برای می‌گرن به کار برده می‌شود: درمان دارویی حاد، درمان دارویی پیش‌گیرانه و درمان غیردارویی.

درمان دارویی با هدف اثرگذاری بر آسیب‌شناسی خود می‌گرن به کار برده می‌شود و شامل انواع گوناگونی از آگونیست‌های گیرنده سروتونین است. برای پیش‌گیری از حمله می‌گرن، کاربرد داروهای ضدافسردگی، بتاکلرکرها و بلورکرهای کانال کلیمی پیشنهاد شده است (فتحی پزشکی کاتاد، ۱۹۸۷، به نقل از رسول‌زاده طباطبایی، ۱۳۷۷).

از درمان‌های غیردارویی، آرامش عضلانی<sup>۱۹</sup>، بازسازی شناختی<sup>۲۰</sup> و هیپنوتیسم روش‌هایی می‌باشند که در درمان می‌گرن بیشتر به کار می‌روند. فکر‌های ناسازگار می‌توانند بر توانایی فرد در چیزهای داشتن بر درد تأثیر بگذارند و عامل

عنوان بازدارنده عمل نمایند، باید باورهای منفی را شناسایی و باورهای مثبت و سازنده را جایگزین آنها نمود (همانجا).<sup>1</sup> جامعه آماری پژوهش شامل زنان مبتلا به میگرن معمولی<sup>2</sup> مقاوم به درمان ۲۰ تا ۴۰ ساله شهرستان برآزانج بود که به مراکز خدمات تخصصی روانپزشکی و روانشناسی مراجعه کرده بودند. شمار آزمودنی‌های این پژوهش شش نفر از افراد یادشده بودند که به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شده بودند. برای این بیماران اجرای درمان‌های دارویی پیشین سودمند واقع نشده بود. به یان دیگر مهم ترین معیار مقاومت به درمان برای بیمار که رهایی از درد بوده، به کمک دارو ممکن نگردیده بود.

ابزارهای به کار گرفته شده عبارت بود از:

الف) مصاحبه تشخیصی<sup>3</sup>: راهنمای تشخیصی انجمن پزشکی کانادا (کافمن، ۱۹۹۵) برای تشخیص میگرن معمولی و میگرن کلاسیک استفاده شد. ابزارهای یادشده دارای روایی محتوا بوده و برای پرسشنامه کافمن، روایی سازه ۰/۸۱ (دراموند، ۱۹۸۷) گزارش شده است (همانجا).

ب) مقیاس اندازه‌گیری شدت درد<sup>4</sup>: این مقیاس برای سنجش شدت درد مناسب می‌باشد (رسولزاده طباطبائی، ۱۳۷۷). روایی سازه آن ۰/۸۲ و پایایی بازآزمایی آن ۰/۸۹ است (همانجا).

ج) مقیاس اندازه‌گیری پریشان کنندگی درد<sup>۵</sup>: این مقیاس را مرکز راهنمای کنترل درد هال (۱۹۹۲) ارایه نموده است. این مقیاس همانند مقیاس پیشین به صورت قیاسی-دیداری است که میزان پریشان کنندگی درد را اندازه می‌گیرد. روایی محتوای این مقیاس مورد تأیید متخصصان روانشناسی و روانپزشکی است. فتحی (۱۳۷۶) روایی محتوای این پرسشنامه را ۰/۷۹ و اعتبار سازه آن را ۰/۸۹ گزارش نموده است.

د) پرسشنامه درد مک‌میل<sup>۶</sup>: این پرسشنامه برای سنجش بخش هیجانی و حسی و ارزیابی اجزای تجزیه درد در تفاوت گذاری نشانگان‌های درد بالینی سودمند است (سارافینو، ۱۹۹۴). روایی محتوای این پرسشنامه را رسول‌زاده

لیندسی<sup>۷</sup> و پاول<sup>۸</sup> (۱۹۹۴) تأثیر آرامش عضلاتی و کنترل شناختی استرس در درمان میگرن را بالاتر از دارونما گزارش کردند. هم‌چنین برون<sup>۹</sup> و فروم<sup>۱۰</sup> (۱۹۸۷، به نقل از همانجا) هیپنوتیسم درمانی رفتاری-شناختی و باسکر<sup>۱۱</sup> و ویدینگز<sup>۱۲</sup> (۱۹۸۴، به نقل از همانجا) از روش‌های بازسازی شناختی، آرامش عضلاتی و حواس‌پرتی برای درمان میگرن بهره گرفتند. در پژوهش حاضر تلاش شده است به کمک روش‌های غیردارویی به درمان میگرن پرداخته شود.

این پژوهش با هدف بررسی میزان کارایی روش ترکیبی آرامش عضلاتی و بازسازی شناختی تحت هیپنوتیسم هوشیاری<sup>۱۳</sup> بر سردد میگرنی معمولی زنان، کاهش دوره درمانی رایج و اثرات جانبی ناشی از مصرف دارو بود. فرضیه‌های پژوهش عبارت بودند از: ۱- روش آرامسازی عضلاتی و بازسازی شناختی تحت هیپنوتیسم هوشیاری بر سردد میگرنی معمولی زنان تأثیر معنی دار دارد. ۲- روش آرامسازی عضلاتی و بازسازی شناختی تحت هیپنوتیسم هوشیاری بر کنترل اضطراب همراه با سردد میگرنی معمولی زنان تأثیر معنی دار دارد. ۳- روش آرامسازی عضلاتی و بازسازی شناختی تحت هیپنوتیسم هوشیاری بر کنترل افسردگی همراه با سردد میگرنی معمولی زنان تأثیر معنی دار دارد.

۱۸۴

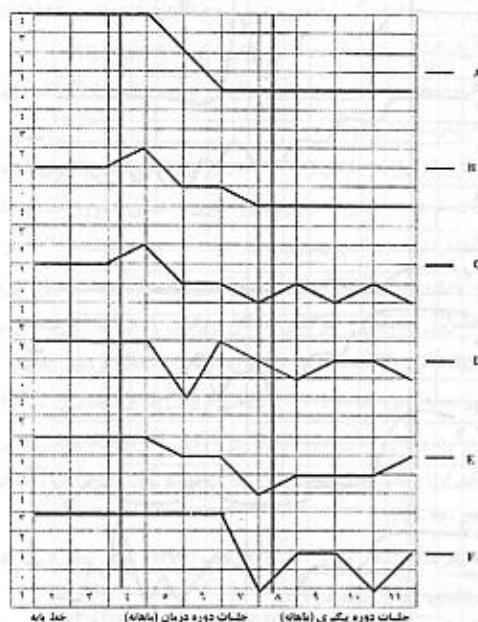
## روش

این پژوهش به صورت طرح آزمایش تک-موردی و گرفتن خط پایه اجرا گردید. در این بررسی، خط پایه دربردارنده شدت، فراوانی و طول مدت سردد میگرنی در مرحله پیش از درمان، در هنگام درمان و در دوره پیگیری می‌باشد. از سوی دیگر برای مشخص نمودن اثربخشی روش درمان، داده‌های مربوط به این سه مرحله، یعنی پیش از درمان، در هنگام درمان و پس از آن با هم مقایسه شده‌اند.

در روش هیپنوتیسم تحت هوشیاری، تصویرسازی ذهنی و تلقین، برای افزایش تمرکز و پایین آوردن آستانه تلقین پذیری مراجع به کار برده می‌شود. از این رو تلقین‌ها دارای انرژی، توان، نشاط و سرزنشگی بودند تا از پایین آمدن بیشتر انگیختگی که بیماران میگرنی به خاطر مشکلات ناشی از افسردگی دارند، پیش‌گیری شود. از سوی دیگر همراه شدن آرامش عضلاتی و بازسازی شناختی با هیپنوتیسم سودمندتر است (گلدن، ۱۳۷۴). از آن‌جا که باورهای ناسازگار می‌توانند با توانایی فرد در چیزهای داشته باشند و به

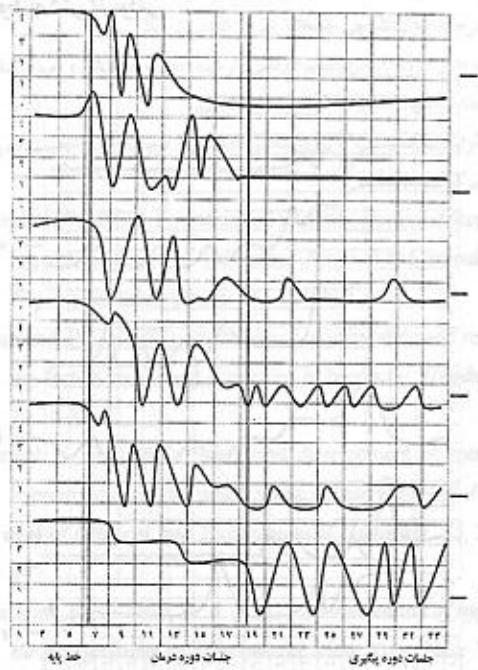
1- Lindsay  
3- Bron  
5- Basker  
7- alert hypnosis  
9- diagnosis interview  
10- Measurement Scale of Pain Power  
11- Measurement Scale of Pain Distressed

2- Powel  
4- From  
6- Readings  
8- common migraine



شکل ۲- میزان تغییرات در فراوانی حملات در سه مرحله ارزیابی مربوط به شش آزمودنی

۱۸۰



شکل ۳- تغییرات مربوط به شدت درد در سه مرحله ارزیابی مربوط به شش آزمودنی

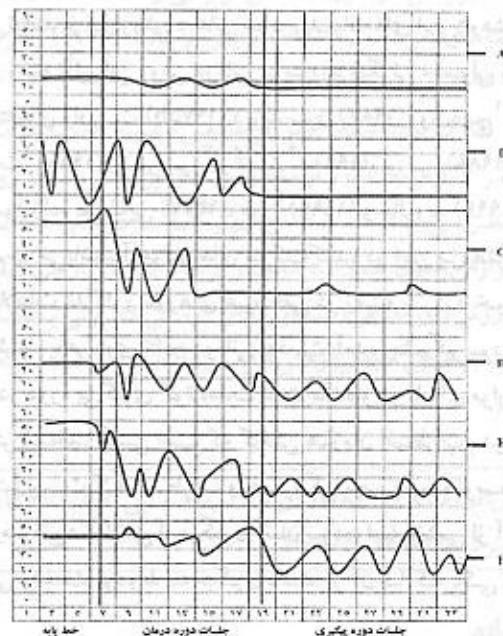
طباطبایی (۱۳۷۷) ۰/۸۸ گزارش نموده است و پایانی آن ۰/۷۸  
به دست آمده است (همانجا).

ه) پرسشنامه افسردگی و اضطراب بک<sup>۱</sup>: برای سنجش افسردگی و اضطراب مراجعان به کار گرفته شده است. ابراهیمی (۱۳۷۱) خصرب پایانی آنها را به روش بازآزمایی روی ۲۰ آزمودنی بهنجار با فاصله دو هفته ۰/۷۶ گزارش نمود. روایی سازه آنها نیز به ترتیب ۰/۸۸ و ۰/۹۱ می‌باشد (دولت‌آبادی، ۱۳۷۶).

از آن‌جا که طرح این پژوهش تک-موردی است، داده‌های مربوط به شش آزمودنی در سه مرحله پیش از درمان، هنگام درمان و پس از آن گردآوری شد و به کمک روش‌های آمار توصیفی، تحلیل گردید.

### یافته‌ها

بر پایه داده‌های به دست آمده، فرضیه نخست مبنی بر این که آرام‌سازی عضلانی و بازسازی شناختی تحت هیپنوتیسم هوشیاری بر سردرد میگرنی معمولی زنان تأثیر دارد، مورد تأیید قرار گرفت و همه آزمودنی‌ها به جز یک نفر در همه موارد کاهش چشم‌گیری نشان دادند، هر چند که سطح کاهش برای همه ابعاد، یکسان نبود (شکل‌های ۱-۵). بیشترین کاهش مربوط به ابعاد شدت و پریشان کنندگی

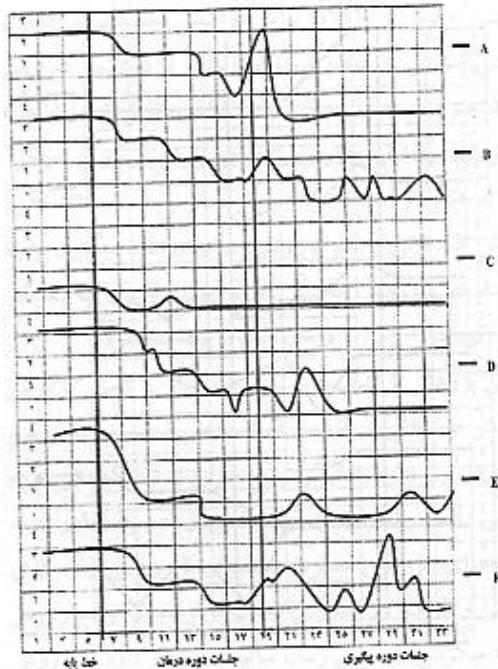


شکل ۱- داده‌های مربوط به سه مرحله ارزیابی طول حملات شش آزمودنی

درد و از سوی دیگر اضطراب و افسردگی همراه این سردردها بود (شکل‌های ۴ و ۵). کمترین کاهش مربوط به فراوانی و مدت زمان حمله‌های سردرد بود (شکل‌های ۱ و ۲). البته در چهار آزمودنی از شش آزمودنی مدت زمان و فراوانی حمله‌های آنان کاهش چشم‌گیری نشان دادند، ولی دو نفر از آنان کاهش درخور توجیهی نشان ندادند. در سه آزمودنی، داروهای ضدمیگرن در دوره درمان قطع شد، ولی سه آزمودنی دیگر در دوره پی‌گیری هم دارو مصرف می‌نمودند. هر شش آزمودنی در ابعاد شدت درد، پرسشان کنندگی، اضطراب و افسردگی همراه با سردرد میگرنی کاهش چشم‌گیری نشان دادند. هر چند برخی از آزمودنی‌ها حمله‌های میگرنی را با همان فراوانی یا کمتر داشتند، ولی میزان درد کاهش یافته بود. پنج آزمودنی شکایت درخور توجیهی از درد نداشتند. هر چند همه آزمودنی‌ها به یک اندازه در ابعاد چند گاهه درد بهبودی نشان ندادند، در مجموع روند بهبودی مثبت بود. در چهار آزمودنی، در مرحله بی‌گیری، اثرات درمانی ثبات و پیشرفت بیشتری نشان دادند.

### بحث

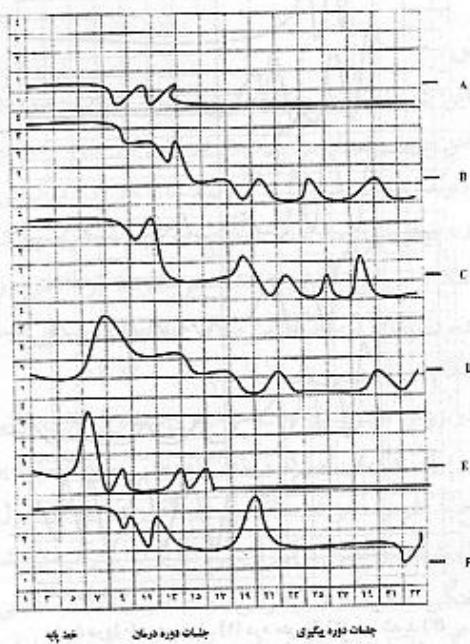
این بررسی نشان داد که آزمودنی‌هایی که دچار سردرد میگرنی معمولی می‌باشند و به دارو پاسخ مناسب نداده‌اند، می‌توانند از این روش درمانی سود برند. یافته‌های این پژوهش در زمینه تأثیر این روش درمانی بر سردرد میگرنی معمولی با یافته‌های وان‌پلت (1975b) دیویدسون (1987)، وان‌دیج<sup>۱</sup> و پوت<sup>۲</sup> (1991)، لیس‌برز<sup>۳</sup> و آست<sup>۴</sup> (1990)، میزنر<sup>۵</sup> (1988)، رسول‌زاده طباطبایی (۱۳۷۷)، مور<sup>۶</sup> (۱۹۹۹) و هالروید (1996) هم سو می‌باشد. آزمودنی‌های شرکت‌کننده در این پژوهش، اطلاعات اندک و باورهای غیرمنطقی در زمینه سردرد خود داشتند. بهر روی نتایج درمانی بدست آمده چشم‌گیر بوده، و در دوره بی‌گیری کوتاه‌مدت ثابت مانده و در پاره‌ای موارد بهتر شده‌اند. گفتنی است که کاهش هم‌زمان اضطراب بدن معنا نیست که اضطراب و افسردگی تحریک شده توسط آزمودنی‌ها ناشی از میگرن آنان بوده، اما بخشی از آن می‌توانست مربوط به میگرن باشد. از آنجا که یکی از



بدون اضطراب (۰) اضطراب خفیت (۱) متوسط (۲) نسبتاً شدید (۳) شدید (۴)

۱۸۶

شکل ۴- تغییرات اضطراب بر اساس مقیاس یک در سه مرحله ارزیابی مربوط به شش آزمودنی



غیر افسرده (۰) افسردگی خفیت (۱) متوسط (۲) نسبتاً شدید (۳) شدید (۴)

شکل ۵- تغییرات افسردگی بر اساس مقیاس یک در سه مرحله ارزیابی مربوط به شش آزمودنی

- انکسون، رتا ل، انکسون، ریچارد س؛ هیلگارد، اورست ر. (۱۹۶۸). زمینه روان‌شناسی. ترجمه: محمدنگی برانه‌نی. تهران: انتشارات رشد.
- ایمن اف، مایکل (۱۳۷۴). توروسویی بالینی. ترجمه: داریوش کاظمی. تهران: انتشارات دانش‌پژوه.
- پاول، ترور؛ واترایت، سابین (۱۳۷۷). کتاب روانی، اضطراب و راههای مقابله با آن. ترجمه: عباس بخشی‌پور روسری و حسن صبوری مقدم. مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.
- دولت آبادی، حسین (۱۳۷۶). مقابله سطح عزت نفس، شدت افسردگی بین معلولین جسمی - حرکتی شامل ویکار. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی. دانشکده، علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد.
- رسول‌زاده، طباطبایی، کاظم (۱۳۷۷). بررسی ویژگی‌های شخصیتی مبتلابان به میگرن و مقابله تأثیر دارو درمان‌گری با روش آموزش تنش‌زدایی تدریجی همراه با پاخوراند زیستی در این بیماران. مجله روان‌شناسی، سال دوم، شماره ۳، ۲۲۰-۲۱۱.
- سرمه، ذهرا؛ بازگران، عباس؛ حجازی، اله (۱۳۷۷). روش تحقیق در علوم رفتاری. تهران: انتشارات آگاه.
- سلیمانی، داریوش (۱۳۶۲). بیماریهای مغز و اعصاب. تهران: انتشارات جهان‌شناسی.
- فتحی، مهدی (۱۳۷۶). بررسی موردی درمان میگرن مقاوم به دارو با هینوزیم. مجله تازه‌های روان‌درمانی، سال اول، شماره ۳ و ۴، ۸۰-۷۱.
- کاستلو، تیمونی؛ کاستلو، چوزف (۱۳۷۳). روان‌شناسی تاہنگاری. ترجمه: نصرت... پور‌افکاری. تهران: انتشارات آزاد.
- کریبرگ، دیوید؛ این، اف، مایکل؛ سیمون، راجر (۱۳۷۴). توروسویی بالینی. ترجمه: بیژن بندرجی چمچاله. تهران: انتشارات آوا.
- گلدن، داور (۱۳۷۴). هیپنوتیسم در رالی. ترجمه: محمد تریمانی و جنود شافعی مقدم. مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.
- مک‌گوین، فرانک (۱۳۷۷). روان‌شناسی آرخایشی. ترجمه: امیر خطیبی. تهران: مرکز نشر دانشگاهی.
- Davidson, P. (1987). Hypnosis and migraine headache: Reporting a clinical series. *Australian Journal of Clinical and Experimental Hypnosis*, 15, 111-118.
- Drumond, P. D. (1987). Predisposing, precipitating and relieving factors in different categories of headache. *Headache*, 25, 10-22.
- Frankel, F. H. (1987). Significant development of medical hypnosis during the past 25 years. *International Journal of Clinical and Experimental Hypnosis*, 35, 231-247.
- Friedman, H., & Taub, H. A. (1982). *An evaluation of hypnotic susceptibility and peripheral*. New York: New York Publisher.
- Holroyd, J. (1996). Hypnosis treatment of clinical pain: Understanding why hypnosis is useful. *International Journal of Clinical and Experimental Hypnosis*, 44, 33-51.

روش‌های به کار برده شده، بازسازی شناختی بود درمان‌جویان باد گرفتند که خود، باورهای اضطراب‌زا و افسردگی‌زا را اصلاح نمایند. از سوی دیگر روش آرامش عضلاتی نیز به کاهش یستر اضطراب آزمودنی‌ها کمک کرد.

به طور کلی به نظر می‌رسید که اضطراب بیماران یستر ناشی از احساس ترس شدید از تداوم این اختلال در همه عمر باشد. وجود این باور دور باطلی را ایجاد می‌کند که باعث شدت یستر حملات میگرن می‌شود. این دور باطل به وسیله مداخله درمانی از میان رفت. بنابراین یافته‌های این پژوهش نشان داد که آزمودنی‌ها مبتلا به اضطراب هستند و این یافته با یافته‌های سارافینو (۱۹۹۴) هم‌سو است. از سوی دیگر یافته‌ها نشان دادند که با این روش درمانی می‌توان اضطراب همراه با سردرد میگرنی را کنترل نمود.

هم‌چنین فرضیه سوم پژوهش نیز تأیید شد. گفتنی است که شاید افسردگی این افراد تنها ناشی از میگرن آنان نباشد و عامل‌های گوناگونی در بروز آن مؤثر باشند، ولی از آنجا که آزمودنی‌ها به کمک این روش درمانی مهارت‌های خودگردانی برای کنترل افسردگی خود را می‌آموزنند، بر افسردگی کلی آنان مؤثر است. به نظر می‌رسد در همه آزمودنی‌ها افسردگی، یأس و درمان‌گری ناشی از درمان‌نایابی سردرد بر آنها تأثیر زیادی داشته است. این یافته پژوهش در مورد کاهش فراوانی و شدت حملات با یافته‌های دیویدسون (۱۹۸۷)، واپر<sup>۱</sup> و باب<sup>۲</sup> (۱۹۹۷) و میزتر (۱۹۹۱) هم‌سو می‌باشد.

اندک بودن شمار آزمودنی‌ها، می‌تواند از جمله عوامل تأثیرگذار بر یافته‌ها و از محدودیت‌های پژوهش به شمار رود. به نظر می‌رسد که بعدهای چهارگانه سردردهای میگرنی (فرانوی، طول حملات، شدت و پریشان کنندگی)، هر کدام با روش‌های خاص، دستاوردهای درمانی متفاوتی به دست دهند. بنابراین انجام پژوهش‌هایی در این زمینه سودمند خواهد بود.

<sup>۱</sup> دریافت مقاله: ۱۳۸۰/۹/۶؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۸۵/۱۰/۲۷

<sup>۲</sup> پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۱۰/۲۷

## منابع

- ابراهیمی، امراء (۱۳۷۱). مطالعه جنبه‌های روان‌شناسی سازگاری پس از ضایعه نخاعی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی. استنزو روپرسکی تهران.

- Hu, X. (1999). Burden of migraine in the United States. *Archives of Internal Medicine*, 159, 813-818.
- Kapelis, L. (1984). Hypnosis in a behavior therapy from work for the treatment of migraine in children. *Australian Journal of Clinical and Experimental Hypnosis*, 12, 123-126.
- Kaufman, D. M. (1995). *Clinical neurology for psychiatrists* (4th. ed.). New York: W. D. Saunders Company.
- Kearney, J. M. (1996). *Visual and auditory information processing in migraine: Beyond the Neuropsychological Quagmire*. Grand Forks, ND: University of North Dakota.
- Kolotylo, C. J. M. (1999). Exploration of the relationships among personal and illness related factors. *Migraine Headache Pain*, 9, 10-16.
- Lindsay, S. J. E., & Powel, G. E. (1994). *The handbook of clinical adult psychology*. New York: Routledge.
- Lisspers, J. A. N., & Ost, L. G. (1990). Long term follow up of migraine treatment. *Behavior Research and Therapy*, 28, 313-322.
- Mizener, D. (1988). Cognitive changes of migraine headache patient receiving biofeedback and coping skills treatments. *Headache*, 28, 339-343.
- Moore, K. (1999). *Treatment options for migraine management*. The Journal of Head and Face Pain, 39, 85-86.
- Readings, C. (1984). *Psychophysiological reactivity in migraine following biofeedback*. New York: New York Publisher.
- Sarafino, E. P. (1994). *Health psychology* (2nd. ed.). New York: Chichester Biris Bone.
- Stambaugh, E. E., & House, A. E. (1977). Multimodality treatment of migraine headache: A case study utilizing biofeedback, relaxation, autogenic and hypnotic treatments. *American Journal of Clinical Hypnosis*, 18, 1235-1240.
- van-Dych, R., & Pot, B. (1991). Autogenic training and future oriented hypnotic imagery in treatment of tension headaches. *International Journal of Clinical and Experimental Hypnosis*, 35, 9-82.
- Van Pelt, S. J. (1975a). Migraine, emotion and hypnosis. *Journal of American Institute of Hypnosis*, 16, 35-36.
- Van Pelt, S. J. (1975b). Not merely a treatment, more a way of life. *Journal of the American Institute of Hypnosis*, 16, 44-45.
- Winner, P., & Bob, T. (1997). Multimember prospective evaluation of proposed pediatric migraine revisions. *Journal of Head and Face Pain*, 37, 54-60.